

Π Ε Δ Α - PEDANII

ΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙ-

δὲ ἀνοχάρειν πάλιν δευτερίως

τῶν ὑπο ἰοβόλων δευτερίως

5 Βίβλιον ὀρθον.

Τίς κοινὴ τῶν ἰοβόλων δε-
υτερίως. Κεφ. α.DIOSCORIDIS A-
nazarbei De curatione ab
animalib⁹ venenatis morfo-
rum, LIBER VIII.Cōmunis curatio in omnes
ictus virulētos. Cap. I

10 **Π**ΡΟΣ πᾶσι πλιν-
κῶν ἰοβόλων ἀρμόζον
ἢ διὰ τὸ σῶμα τὸ
ἐμύμνησι. δεῖ δὲ
μη ἀσπτον εἶναι τὸν ἐκλυζόντα,
ἀλλὰ καὶ εἰληφέναι βροχίον, καὶ δια-
κλύζειν οἶνον ἐπὶ τῷ καὶ βράχ-
τι ἐν τῷ σῶματι ἐλαίῳ κατέχον,
15 ἢ τῷ καὶ ἐμύμνησι ὀπιτλείτω. καὶ
ἀντὶς δὲ ὁ τόπος σπύγγῳ πυρι-
δῶ, ἐπειτα δὲ ἐγκαταρῶζέτω.
βαδυντέρας δὲ ἐμβάλλειν τὰς ἀ-
μυγὰς πρὸς στήθεα, ὅπως καὶ ὑλκω-
ἐν βλάτοις ἀναλαμβάνει. καὶ πει-
20 σαρμισμὸς δὲ καὶ ἐκτομὴ, πλου-
σιώτερον κατὰ γαστρίαν βοηδοῦσιν.
ἰδία γὰρ ἐστὶ αὐτῷ τὰ χηρσιμύον-
τα γίνεσθαι. ἐν μὲν ὅπῃ αἵρεται ὁ
ἰὸς ἐκ τῶ τύπου. δευτέρου δὲ ὅπῃ
τῷ αἵματι συνεκκρίνεται πλ-
35 κῶ καὶ ἀρόρω τὸ φθασάν ἐσω
πάρειθεῖν. εἰ δὲ ὁ τόπος καὶ πει-
σαρμισμὸν οὐ πρὸς δέχεται, συ-
κίας καὶ πρὸς βάλανον καὶ φλο-
γῶν πλείονος. πάλιν δὲ χαμσέως ἐ-
στὶ καὶ λυσοδίκη καὶ πρὸς γήκεα μὲν.
εἰ δ'

ΑDuersus quidem
omnem animalis
ictū, quod vene-
nū vibrat, oris su-
ctio conuenit. Sugentem verd
oportet ieiunum non esse, sed
& cibum sumpsisse, & vino os
abluisse: postea exiguum olei in
ore continens plagam exugat.
Locus ipse spongia fouendus,
deinde scarificandus: sed vlcu-
scula altius imprimere expedit,
quo virosa materies profundo
euocetur. Circinatio autē car-
nis, & sectio, scarificatione lo-
gè potentius opitulatur: nāq;
ab iis duo peculiaris praesidia
funt. Vnum, quod virus è loco
tollitur. Alterum, q̄ eius vene-
ni pars q̄ ad interiora grassat,
cū multo copiosoq; sanguine
excernit. Quod si locus sectio-
nem non admittat, cucurbitu-
la cum largiori flāma adfigēde
funt. Sed iā de vltione suprà in
rabioforū morfu differimus.
X ij Si verò

Si verò ista pars, vt pote extrema, eam sectionem commodè non respuat, præsertim in omnibus serpentiū ictibus, vt aspidis, cerasæ, similibusq; proculdubio amputanda est. Conuenientiora suprâ dictis auxilia sunt, quæ epithemata vocant. Imponatur fermentitijs cinis, aut ficulnus, cum lixiuiio stillatio subactus, garo, & acris falsameto: potri, cepæ, & alia modo minutissimè cōtrita illinuntur, modo cremata vulneribus iniiciuntur. Quinetiam dissecti gallinarum pulli, cum maximè tepent, percusso loco applicentur. Nec desunt qui hisce tantquam discordia quadā naturalis pugnatibus vtatur: verum huic ratione inire facillimū fuerit. Gallinæ enim calida natura prædita sunt, argumento, quod deuoratum insigne virus cōficiunt, & aridissima quæq; semina consumāt: item nōnunquā arenas lapillosq; ingluuie sua deuoratos dissoluunt. Itaq; animantis admoti calore adiutus spiritus, ab ista parte impetum capessens exiliēsq; secum venenum exigit. Nec me fugit quid in Ægypto fieri soleat. Cū spicas Ægyptij metūt, ollam picis paratā habēt, & appēsā fasciā:

εἰδ' εὐφυὲς ἔχει πρὸς ὀπορο-
πὴν τὸ μέγας τὸ δεινὸν ἄνθρωπον, μάλιστα ἐπὶ παύτων θείων ἀνενδο-
ύσως ἢ ἀκρωτηριασμοῦ πεπιπτε-
ον, ὡς ἀπὸ δός, καὶ καὶ ἐστὶν καὶ ἡ
ὁμοίων, ὡς ἐπιτηδεύετε. διὰ τὸ
πρὸς τὸν ἄνθρωπον βοήθειά των, ἃ ἔχου-
σιν ἐπιθεῖν αὐτῶν. ἐπιθεῖν δὲ
τέσσα κληματῶν ἢ σκῆψιν, μετὰ
κοινῆς σακτῆς πεφυγῶν ὕδωρ. γά-
ρον, δριμύτος τὰ εἰργάζου πρὸς αὐτὸ
καὶ κρόμμυα, καὶ σκόρδα ποτὲ μὲν
ὡς ἐκλεῖψαι τὸν κατὰ πλάσ-
σιν αὐτῶν, ποτὲ δὲ καὶ τὰ πρὸς σκῆ-
ψιν αὐτῶν δόξασιν καὶ οἱ τῶν ἐξ
γίδων γενομένων διαχρῶντες καὶ πρὸς
μύτατοι πρὸς τοὺς ἄνθρωποις τῶν πε-
πληγμένων τῶν πρὸς τὸν ἄνθρωπον
παθόντων αὐτοῖς ἐχρήσαντο πρὸς
χρήσιν δὲ ἔχει τὸν λόγον. φύσει
γὰρ οἱ ὄφεις εἰσὶ θερμαῖ, διὸ καὶ
ἐπίσημον τὸν ἴον καταπίομαι,
πρὸς χροῖ, καὶ τὰ ἐκ τῶν δεινῶν
παθόντων πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁλοτε, καὶ
καὶ ἡμῶν καὶ λίδων διαλύου-
σιν ἐμφανιζόμενοι. τοιαύτων
πρὸς τὸν σῶμα θερμασίαν,
τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῶν δεινῶν
μέγας ὁρμῶν λαμβάνον, συν-
εξάγει τὸν ἴον. ἐργάζου δὲ ἐπὶ τῷ
αἵματι τοιοῦτον τι χρὴ ἔχειν.
ὁπίτω οἱ αἵματι πρὸς τὸν ἄνθρωπον
σάχμω, χύμα ἢ χύμα κατεσκε-
υασμένῳ πίνον, καὶ σφῆκα-
μα πρὸς τὸν ἄνθρωπον τῇ χύμα.
τὸ τε

tunc

το τε

- τὸ ἴδιον μάλιστα δεδίασι τὰ θη-
 εία, καὶ διὰ τὴν ὥραν, καὶ τὴν λα-
 ναίην αὐτὰ κείμεθα καὶ τῶν ὀ-
 πῶν τῶν ἐν ταῖς ἀρέραις ὀπισθο-
 τρέμεθα ὁμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς δα-
 5 τήτης τῶν χωρῶν. πολλὰ δὲ καὶ
 τὰ πεδία χαλεπώτερον τῇ τοῦ
 λαοῦ ζώων ἢ ἀγροπῶς φέρει. ἐπει-
 δα οὐκ ἔστιν ἡ πεδία ἢ ἄλλο
 10 π μέρος ταχέως οἱ παρατυχόν-
 τες τὸ σφόνκιμα βάλλουσιν εἰς τὴν
 15 ὀψίαν τῆς πίστεως, καὶ ἀπελθούσιν
 ἀπαξ ἢ δις πάλιν τὴν πύλιν ἢ τὴν
 κνήμην, μικρὸν ἐπαύω τὴν δὴ μα-
 τος, καὶ ἀεὶ σφίγγουσι δύο παρὰ
 20 τὴν ἰσχυρῶς, καὶ ἐντέμνοντες τὴν
 πύλιν διὰ τὴν ἀπελθούσας τὸ βρόχον,
 25 ὁπλίσκουσι καὶ πῶς. ὅταν δὲ αὐτὰ
 κῶς ἐχθρὸν δοκῇ τὸ βρόχον ἐφαρῶσι
 καὶ καταπαλάσσωσι κρομμύοις, καὶ
 δι' ἄλλων τῶν ἀπορρημένων, καὶ ἰσίων
 30 δὲ χρωεὶς ὑγρὰ πῶς καὶ ἄλλων
 λείων ὀρμητικῶν καταπαλάσσω-
 35 μένη, συνεδέως βοηθεῖ, αὐτὴ καὶ
 ποινδεῖσα συνεχεύουσα. ὡς οὐτως
 ἀρμόζει καὶ κέδρος, τὰ τὴν συνεῖθια
 τῶν αἰῶν ἐν οἷν καὶ ἀπορρημένων.
 40 ἀρῶν δὲ αὐτοῖς καὶ καταπαλάσσωσι
 δι' ὅρας θάλασσας, καὶ χαλαρὰ ἐ-
 45 φορῶν δι' ἔρε καὶ θαλάσσης ἢ ὁ
 ξάλας. εἰς τὴν καὶ ἐμπλήσοι δι-
 μύτα, διωάμενα τὴν ἰὸν ὀπισθῶν
 50 αὐτῶν. διακρατῶν καὶ διαφορῶν.
 ὡς δι' ἄλλων ἢ νίτρου καὶ σιδή-
 55 ρος καὶ ἄλλων πρὸς φερόμενα
 ὡς πρὸ

tunc enim maximè serpētium
 iniurias expauescunt, tum pro-
 pter spicilegij tēpus, tum quòd
 opacis simul abdita speluncis
 & cauernis, densq; aruorum
 cespites delitescunt. Molestissi-
 ma enim animalia & virus eru-
 ctantia, Ægyptus in cāpis fer-
 re cōsuevit. Vbi ergo aut in pe-
 dem, aut partē aliam, morsum
 intulerunt, qui adfunt, fasciam
 in ollam picis coniiciūt, & se-
 mel aut iterum brachium aut
 crus paulum supra vulnus ob-
 ligant, et arctissimè duo è pre-
 sentibus distringūt, locumque
 secantes qua circūactus est la-
 queus, picem instillant. Cūmq;
 satis vulnus excepsisse videtur,
 laqueum resoluūt, & capis al-
 liisq; suprā memoratis illiniūt.
 Præterea pix liquida cum sale
 trito & seruētē illita p̄staneo
 est auxilio, si iugiter inouetur.
 Cōuenit & cedria, & simū ca-
 prarum ex vino decoctū. Lo-
 cum aceto calido, calamintha
 in lotio, maris aqua, aut acida
 muria decocta, foueri salutare
 est. Quinetiā nō defunt empla-
 stra vehemetissima, & calidissi-
 ma, q̄ venenū elicere, expugna-
 re, & discutere possunt. Cuius-
 modi sunt q̄ ex sale, aut nitro,
 sinapi, & cachrye cōponūtur:

X iij de

de quibus cōsequēter erit tractandū. Erasistratus autem nō iniusta reprehēsiōne eos inces-
sit, q̄ incognitas ad hunc vsum facultates cōscripserūt, vt elaphātū fel, crocodilivē sanguinē ouaq̄, testudinis, & confumilia. Nam cū iuuantia quēdā literis tradidisse vidētur, planē in hęc sola incidētibus imposuerunt. Quare talia deuītanda sunt, cū difficilē, nisi regia facultate, p-
uestigari possint: neq̄, quod nō stra fides iis obstringatur, frequēti obseruatione, sufficiens experimentū præsiterint. Quę autē ad cōmunē omniū vsum pertinet, quaq̄, facile suppedi-
tari, & omnibus à serpēte percussis auxiliū ferre queūt, subiungēdi vidētur. Intubus itaq̄, & erica, & astragalus, cū aceto pota, cōtra omnes serpentium morfus auxiliātur. Itē bitumē, & virentes platani pilulę in vino diluto coctæ, & paliuri decoctum: radix aristolochiæ, & eryngij: decoctę etiā lauri bac-
cæ & deuorata, piper largius esitātū, ruta, anethū, & cyclamin⁹: coma porrorū priuatim ex pane, aut allii, aut cepæ, sal-
famētiq̄, quamacerrima: origani decoctum cum vino porū, fœniculi, pulegij, calaminthæ, porrorūq̄

ὡς ἄρ' ἐξ ἧς ῥητέον. οὐκ ἀλόγως δὲ ὁ ἐρασίστρατος ἐπιμεμνηται τοῖς ἀγνώστοις δυνάμειν πρὸς τὴν χρεῖαν ἀναγκραφόντων, ὡς χολλίῳ ἐλέφαντος καὶ αἵμα χαλδῶν καὶ ὁδ. καὶ τὰ παραπλησια. 5
δοκεῖσι μὲν γὰρ πῖνα πεποικιλῆσαι παράδωσιν ὠφελουμένων ἐξ ἡπα-
τὸς καὶ δὲ αὐτὰ μόνα τὰς ἐν-
τυγχάνοντα, ὅθεν τὸ μὲν πικρὸν τι παραγιγνέον μὴ τε ῥαδίως εὐρεθῆναι δυνάμειν· εἰ μὴ ὅτι 10
ἐξουσίας βασιλικῆς· μὴ τε διὰ τῆς πλείστης τηρήσεως οἷαν εἰς τὸ πικρὸν εἶναι τὴν σφίγγαν παρε-
ρημῶν. τὰ δὲ κοινωφελῆ, καὶ εὐ-
πείρετα, ὑποδεικνέον, τὰ καὶ εἰς πάντα ἐν πᾶσι τοῖς θηριοθήκταις 15
δυνάμειν τὴν χρεῖαν παρέχον-
τες τοῖσι πίνω καὶ ἐρεῖν καὶ ἀσρά-
χατος πινόμενα μετ' ὄξους, πᾶσι τοῖς θηριοθήκταις βοηθεῖ. ὡς σκύ-
πτος καὶ ὁ σφαλπος καὶ πλαταίου
χλωρὰ σφαλεῖα καὶ δὲ ψήζοντα. 20
ἐν κράματι καὶ παλινέρον ἀφέ-
ψα καὶ ῥίζα ἀειστολογίας καὶ ἡρύ-
κας καὶ σαφνίδες ἐφ' ὅται κατεδιδό-
μεναι καὶ πέσσει δαψιλές ἐστι βω-
ρόμενον καὶ πύργον καὶ ἄνησον καὶ
κυκλάμενον· πρὸς τὴν τὴν κόμην 25
ἰδία σὺν ἁπ' τῷ ἡ σκόρδα, ἢ
κρόμμυα, καὶ τὰ εἰς χροὶ δριμύτα-
τος· καὶ βελγίου ἀφέ-
ψα καὶ οἶνον πινόμενον. καὶ μαράθρου
καὶ γλήχωνος καὶ χαλαμίνθης, 30

9 καὶ πρὸς τὴν χυλὴν συνὲς μέλιτι κα-
 ταρροφύμενος, ταῦτα μὲν ἐκ τῶν
 φρυγανῶν, ἀπὸ ζώων δὲ λαμβά-
 νεται πᾶσι ὡφελίμως, ἐκ κεφαλῶν
 μὲν ἀλεκρυόνων ἐστὶ νόμοι, πᾶσι
 10 δὲ λαγῶν συνὲς οἶνω πνομένη καὶ
 καστορίῃ ἐγγίαι β'. ἢ αὐτὴ ῥόπον
 λέγει δὲ καὶ ὅτι χελώνης θαλασ-
 σίας οἱ ὄρχεις λαμβανόμενοι βοη-
 δοῦσιν, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ γαλὴ ἡ σκελε-
 τευθεῖσα τῶν βεβοηθημένων, εὐρί-
 10 σκε δὲ πρὸς τὴν παλιν χρῆσθαι
 ταῦτα ἐν τοῖς ἐκκριθῆντων, σκελε-
 τεύει δὲ ξηρανόμενον, καὶ ἀπὸ αὐ-
 τῆς δὲ δρασμον συνὲς οἶνω πνομέ-
 νον, τοσαῦτα δὲ καὶ τὰ ἀπλῶς τῇ
 15 πρὸς σπέρματι, ἀμύλῃ δὲ τοῖς
 15 σπυριοῖς καὶ χυδαίσι διὰ
 κοιλίας, καὶ ἰδρωτοποιίας, καὶ ἔρων
 πολλῶν ἐκκρισις, σκευαστὰ δὲ ποτὴ
 μέλιτι πρὸς δέδοτ' ἡμιονότῳ ὡς
 20 πρὸς χυλὴν βουθεῖν, ὡς ὅτι καὶ
 σπέρματος ἀνὰ ὀστέον, καὶ πεπρω-
 20 < β'. ταῦτα δὲ δέει μέλιτι ἀνα-
 λαμβάνειν, καὶ δίδοναι κυάμῳ μέ-
 γεθος, αἰγυπῆς μὲν οἶνον, ὁμοίως
 πρὸς αἰγῆς σπέρματος, μελαν-
 θις, κυάμῳ αἰθιοπικῷ, χαλδάνῳ,
 25 ἀριστοχλάς, ταῦτα πᾶσι ταῖς λεαν-
 25 θέντα καὶ φρυγανῶν χυλὴν ἐν ζώ-
 μῳ, ἀναπλάσσοντες ῥόχοι δρασ-
 μαῖοι δίδοναι δὲ ἐξ αὐτῆς μὲν οἶ-
 νον ἡ μικροσυλιάς, ταῦτα δὲ πρὸς
 κοινῇ βουθεῖν των, τὰ δὲ ἰδία πρὸς
 ἑκάστην τῶν ὀστέων ἐξῆς εἰποιμὲν.

Πρὶ

porrorūq; succus cū melle de-
 sorptus. Hæc quidē à plātis cō-
 quirūtur. Ab animāibus verò
 quædā vtiliter peti solēt, galli-
 naceorū cerebella in cibo, le-
 porinū coagulū cū vino, itidē
 castorij sextās: testes marinq; te-
 studinis sumpti multū pdesse
 tradūtur: mustela sale iuetera-
 ta iter auxiliaria medicamēta
 est. Cōmendat in primis exen-
 terata, q̄ sale siccescēs inuete-
 ratur, ex qua binas drachmas
 cū vino bibisse satis est. Sed de
 simplicibus quæ dari solēt ha-
 ctenus. Percussis à serpēte pro-
 dest alui deiectio, diffuens sud-
 dor, vrina copiose reddita. Sūt
 & cōpositæ quædā potiones,
 q̄ mira remedia polliceri tra-
 dūtur, vt & opij & myrrhæ sin-
 guli oboli, piperis sicilicum: ea
 melle excipiūtur, & istar Egy-
 ptia fabæ dātur cū vino. Itidē
 fyluestris rutę feminis, gith, cu-
 mini Ethiopici, aristolochia,
 galbani, singulorū pares portio-
 nes tritæ, et cū erucę succo sub
 actæ, digerunt in pastillos, qui
 drachmæ pōd' æquēt: danť ex
 iis terni cyathi cū vino. Hęc ha-
 bui de coib' auxiliis q̄ dicerē.
 De peculiarib' remediis con-
 tra bestias quæ venena vibrāt,
 consequenter est dicendum.

X iij Cura.

DIOSCORIDIS

Curatio ab apibus & vespis morforum.

Cap. II.

INTER ferientium venenatorum notas nihil de vespis & apibus articulatim digessimus, quod conspicuae omnibus forent, & nihil excellens aut notatu dignum in his obseruaretur: inter remedia tamen, earum meminisse non fuit alienum. Igitur aduersus vtrarumque ictus prodest illita malua, & hordeacea farina cum aceto, ficulneum lac in vulnus instillatum, à muria, aut maris aqua forus.

Curatio à phalangis morforum.

Cap. III.

Phalangiorum ictibus ficulneum cinerem, adiecto sale trito & vino, imponere oportet, aut radicem fyluestris puniceae quam tenuissimè tritam, aut aristolochiam cum hordei farina & aceto subactam. Vlcera aqua maris proluenda, aut apiastri decocto, foliaque eiusdem illinenda. Lauacris perpetim vtendum, & propinandum abrotoni semen, anisum, aristolochiam, cicer fyluestre, cuminum Aethiopicum, cedrides tritas, platani corticem, &

Πρὶ Ορεσπεείας τῶν ὑπο σφηκῶν καὶ μελισσῶν δεισθηγμένων. Κεφ. β'.

Εν τῇ σημειώσει περὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν οὐδὲν διηγεῖται, εὐδελὰ δὲ πᾶσιν ἴσιν καὶ παρ' ὅσων ἔχει ἐξαίρετον οὐδ' ὁποῦν φυλασσόμενον· ἐν δὲ τῇ δεισπεείᾳ, καὶ τέτων οὐκ ἄτοπον μνημονεύσαι. περὶ οὗ τὰς πολλὰς τῶν σφηκῶν καὶ μελισσῶν, ἀρμόζει μακάρι κατὰ πλῆθος 10 μὲν, καὶ κρίθινον ἀλευρεν σὺν ὕδατι, καὶ συκῆς ὅπως ἐν σαζόμῳ τοῖς δήγμασι, καὶ πυρεῖα δι' ἄλλης ἢ θαλάσσης.

Πρὶ τῆς ὑπο φαλαγγίων δεισθηγμένων. Κεφ. γ'.

Τοῖς δὲ ὑπο φαλαγγίων δεισθηγμένοις, ταῦτα ἐπιπείναι δεῖ, τέφραν συκίνην σὺν ἁλὶ λεῖοις μετ' οἷου πεφυραμένῳ, ἢ ῥίζαν ἀγρίας ῥόας λειοτετυμένην, ἢ 20 ἀειστολογίαν σὺν κρίθινῳ ἀλευρῷ καὶ ὕδατι δειδυμένῳ. κατὰ τὴν δὲ θαλάσσην τὰ ἔλλαθα, ἢ μελισσοφύλλῃ ἀφελήματι, ταῦτα δὲ τὰ φύλλα ἐπιπλάσσειν. λουτρῶν δὲ λίαν συνεχέστερον, καὶ 25 πλυσίμοις χρῆσθαι διὰ τέτων τῶν φαλαγγίων ἀβροτόν τε σάπυρον, ἀνίσον, ἀειστολογία. ἐρέβινθος ἀγριοῦ, κύμινον αἰθιοπικόν, καδρίδες λεῖα, πλατανίου φλοιὸς, &

καὶ τὸ σπέρμα τῆς τριφύλλου πρί-
 ας τέσσον δὲ ἐκείνου διδόναι καὶ
 ἰδίαν < β' μεί' οἴνα* κοπύλης α.
 δίδεται δὲ καὶ μνείκης ὁ καρπὸς
 ὁ συνάπτει καὶ χαμαίπτωτος, καὶ τῶν
 5 χαλῶν τῆς κυπαρίσσιου σφαιρί-
 ὀνου. φασὶ δὲ πινεὶ καὶ καρκίνου
 ποτάμιον χαλιδέντα μετὰ γά-
 λακτος, καὶ παρὰ λαβόντα σελί-
 νος σπέρμα* τῶν ὀχληρῶν ἀπαλ-
 10 λίσσεν.

Περὶ τῶν ὑπὸ σκολοπέν-
 δρας δεδηγυμένων.

Κεφ. δ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ σκολοπένδρας
 δεδηγυμένοις, κατὰ μὲν πέντε πλη-
 15 γῶν ἐπιτίθειται δεῖ λειοτελεόμε-
 νον μετ' ὅξους ἄλλας, ἢ πύργμον
 * ἄρχειον. καταντλεῖν δὲ δεξά-
 μνη τὸν τόπον, πότμημα δὲ παρὰ σφέ-
 ρην ἀεισλοχίαν μετ' οἴνου, ἢ ἔρ-
 πυλλον ἢ καλαμίνθην, ἢ ἄρχειον
 20 πύργμον.

Περὶ τῶν ὑπὸ σκορπίου
 δεδηγυμένων.

Κεφ. ε'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ σκορπίου πληγεῖ-
 σι παρὰ χεῖρμα μὲν ἀκριβῶς βοή-
 2. δεῖ συνίης ὅπως εἰς τὰ τραύμα-
 τα ἐσπαχθεῖς. αὐτὸς τε ὁ πλη-
 ξας σκορπίος λειοτελεθεῖς καὶ ἐ-
 πιτεθεῖς τῷ πληγθέντι τόπῳ,
 τῆς ἰδίας πληγῆς γίνεται βοή-
 θος κατὰ πᾶσα ἀντιπάθειαν ὥς
 εἰρη.

& trifolia herbæ semen : pri-
 uatim autem, singulorum ex
 iis binas drachmas dare cum
 vini hemina conuenit. Item
 myrica fructus, & chamæpi-
 tyos, & viridium cupressi pi-
 lularum decoctum, admisto
 vino. Sunt qui fluuiatilis cæcri
 expressi succum, cum lacte,
 assumpto apij femine, cō-
 festum molestiis libe-
 rare prodant.

A scolopendra morfi.

Cap. IIII.

Si schopendra morsum in-
 fixit, sal quàm leuissimè tritus
 ex aceto vulneri inspargèdus,
 aut ruta syluestris superponen-
 da. Locus acida muria fouen-
 dus, & danda in potu aristo-
 lochia cum vino, aut serpil-
 lum, aut calamintha, aut ruta
 syluestris.

A scorpione percussī,

Cap. V.

Percussis à scorpione, præ-
 senti est auxilio ficulneū lac in
 vulnus instillatū. Scorpūs ipse
 qui ictū vibrauit, tritus & per-
 cussio loco impositus, suæ pla-
 gæ remedium est, ob cæcam
 quandam naturarum (vt con-
 stat) discordiā, quæ antipathia
 appellatur.

DIOSCORIDIS

appellatur. Præterea tritus & impositus cum sale, lini semine, & althæa, scorpius conuenit. Sulphur ignem non expertū, resina terebinthina exceptū, & emplastri modo adiectum auxiliatur. Idem galbanum ad splenij formam ductum, & calamintha, quæ trita illinatur, & farina hordei in vino parata, in decocto rutæ. Semen trifoliæ herbæ tritum, & vulneri iniectum opitulatur. Hæc ad affectum locum pertinent. Post hæc quàm efficacissimis potionibus vtendum, cuiusmodi sunt aristolochiæ, præsertim corticis binæ drachmæ cum vino, tusa gentiana, & pulegium decoctum, & bacca lauri pauco numero trita, & calamintha cum posca, in qua magnopere discoqui debet: cupressus cum vino & ruta, nec secus ficulneum lac, laserpitium, si adsit: sin desideretur, peucedani succo vtendum. Efficax est potus trifolij, & ocymij semen. Horum autem omnium vicem pensat iugis lauacri vus, euocatus sudor, & diluta vini potiones.

A pasti-

ἔοικε· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπομόζει
λεῖος ἐπιπυρέμματος ὁ σκορπίος σὺν
ἀλάτι καὶ λινοσπέρμῳ καὶ τῇ
ἀλθαίᾳ βεταίῃ. βουθεῖ δὲ καὶ
θεῖον ἄπυρον ἀναλκυσθὲν ἐν τῇ
τερμινθῇ καὶ ὡς ἐμπλαστρον ἐ- 5
πὶ ῥέφειν. ὁμοίως δὲ καὶ χαλκά-
νῃ πλάττωθεῖσα, σπληνίου τύ-
πον, καὶ καλαμίνθῃ κείᾳ κα-
ταπλασσομένη, καὶ αἰνύσας ἐν
οἴῳ σκευαθεῖσα, ἐν ἀφελήμα-
τι πηλαίου. βουθεῖ δὲ τὸ σπέρ- 10
μα τῆς τριφυλλοῦ πώας λεονό-
μῃον καὶ ἐπιρριπίου μῃον. το-
πικὰ μὲν οὐκ ταῦτα. μετὰ δὲ
τούτων καὶ ποτὴ μάστιγος ὡς
ἀντισμωτάτου, ἔστι δὲ αἰετο-
λόχας διδραχμὴν μάλιστα τοῦ 15
φλοιοῦ σὺν οἴῳ, ἡστυανὴ κα-
κομένη, καὶ γλήχων ὀπχαθι-
μένη, καὶ διαφνίδες ἀειδημῶ βρα-
χεὶ λειοτελεούμεναι, καὶ καλα-
μίνθῃ μετὰ ὀξυκράτου· θεῖ δὲ
αὐτῷ ὀπιπλὺ ἐψῆσαι ἐν τῷ ὀ- 20
ξυκράτῳ· καὶ κυπέλαιος μετ'
οἴνου ἢ πηλαίου, ὡσαύτως καὶ
συκὴς ὀπός, καὶ σίλφιον εἰ παρεῖν·
μὴ παρόντος δὲ, τῷ πευκεδανίου
χρηστέον ὅπῃ. ποιεῖ δὲ καὶ ὁ πῦρ
τριφυλλοῦ καρπὸς πινόμμος, τὸ 25
καὶ τοῦ ὠκύμου σπέρμα. τούτοις
* δὲ πᾶσιν ἀντιταρατάσεται
λουτρῶν συνεχρῶς χρῆσις μετὰ
πολλῆς ἰδρώσεως, καὶ οἰκτεσίᾳ
μετὰ κράματος.

Περὶ τῶν

Περὶ τῶν ὑπὸ τρυγόνος θαλασ-
σίας δεινυμένων.

Κεφ. 5'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ τρυγόνος θαλασ-
σίας πληγέσιν, ἀμύζει πάντα τῶν
αὐτῶν τρώοντων ὅσον μικρὸν ὕστερον
ἐπὶ τῶν ἰχθυόεντων ἐρεῖται.
* ἀμύζει δὲ πρὸς τὰς πληγὰς
αὐτῶν ποτισμὸς ἀλμύρου, ἢ ἐ-
λαισφόκου, ἢ δείου συν ὀξεί
τεταμιμένου. καὶ αὐτὴ δὲ ἀνα-
πύχθεισα καὶ ἐπιτεθείσα τοῖς
τραύμασι, τῆς ἰδίας ἰαμα πη-
γῆς.

Περὶ τῶν ὑπὸ μυα-
λῆς δεινυμένων.

Κεφ. 6'.

15 Τοῖς δὲ ὑπὸ μυαλῆς δεινυ-
σιν, βροθεῖ χαλβάνη σπληνίον ἐπι-
τεθέν κτ' ὅς δὲ δόγματος ὡς φάρ-
μακον μετ' ὀξὺς λήοτεταμιένον,
καὶ κρίθινον ἀλευρὸν μετ' ὀξυμέ-
λιτος ἐπιπλαθέν. καὶ ἡ αὐτὴ δὲ ἡ
20 δακτύλα μυαλῆ, ἀναπύουμένη
καὶ ἐπιτεμένη, τῆς ἰδίας πηλῆς
ἀνφάρμακον ὅστι καὶ γλυκείας
ῥοὰς ἐφ' ὅσα καταπλαθέντα κοκ-
κία καὶ πρῶτα ἐφ' ὅσα καταπλα-
θέντα καὶ σκόρδα συντετριμ-
25 μένα, καὶ ἡ διὰ τῆς δέσμης κα-
ταπλησὶς τοῦ κεφαλῆ τῶν τῶν τοῦ
πυλῶν δὲ ἀρήγει ἀβρότονον κα-
τελύνει. εἴτα δὲ οἶνον προσπε-
ρεῖται, ἔρπυλλος δὲ καὶ χαλ-
βάνη καὶ εὐζώμον διεθέντα οἶνον,
καὶ κυ-

A pastinaca ma-
rina morfi.

Cap. VI.

Ei qui marina pastinaca ici-
tur, omnia quæ de viperarum
morsu paulò post referem⁹, si-
mili modo conueniunt. Pec-
liariter aut ictus à marino scor-
pione, & dracone inferuntur,
qui molestos cruciatus ciēt: in-
terdum autē, sed rarò, nomas
excitant. Quibus absinthij, sal-
uiæ, aut sulfuris ex aceto triti
potio subuenit. Pastinaca di-
uulsa & vulneri imposita, sui
ictus medela est.

A mure araneo morfi.

Cap. VII.

Si mus araneus momorderit,
auxiliatur ex galbano spleniū,
per se vulneri exterius imposi-
tum, vt medicamēti modo ace-
to tritum, & hordeacea farina
cum aceto mulso illita. Quin-
etiā mus ipse qui morsum intu-
lit, si dissectus apponatur, ictus
sui veneficia luit: resistūt quo-
que acini dulcis punici deco-
cti, & illiti. Item porri, & allia
contrita, necnon aquæ calidæ
fotus: sed hæc ad locum perti-
nent. Prodest potum abrotoni
decoctum, maximè si in vino
detur. Præterea serpillū, & gal-
banum, & eruca vino madefa-
cta, recētes

DIOSCORIDIS

ctā recentes cupressi pilulæ cū
aceto, & cyclaminus ex aceto
mulso, & pyrethrū cū vino, &
& chamaeleonis herbæ radix.
Nec desunt qui literarū monu-
mentis tradiderunt, tritū murē
araneum contra suos ictus cō-
modē bibi. Quā historiā apud
alios inuētam, dignam dunta-
xat censuimus, quæ annotaretur.
Alij asseuerant demorsum
non aliās exulcerari, nisi præ-
gnans mus araneus fuerit: tum
sanē auxiliari ferunt.

Percussi à vipera.

Cap. VIII.

Si vep̄ra morsum impres-
sit, fimum caprinū cum vino,
studiose impositū opitulatur.
Item laurus, & abrotonum, &
galbanum splenij loco superie-
ctum, & organū viride indi-
tū. Pulli gallinarū discerpti, &
confestim admoti: erui farina
vino subacta: radicis cortex vs-
que eo tufus, vt in puluerem so-
lutus abeat, & scilla tosta: detri-
tū chamamelū hordeaceæ fa-
rinæ cataplasma in aceto mul-
so præparatum: sed locus antē
eo calido foueatur. Hæc loco
imponuntur. Contra viperi-
nos ictus rubus cum vino pro-
dest. Aliqui anchusam tenui fo-
lio constantem auxiliari pro-
dunt.

ἢ κυπαρίσσου τὰ ἀπαλὰ σπαι-
εῖα μελ' ὄξους, ἢ κυκλάμινον μελ'
ὄξυμέλιτος, ἢ πυρέθρον σινὶ οἶ-
νω, ἢ χαμαίλεοντος τῆς βοτάνης
ἢ ῥίζα. πρὸς δὲ ἀναρχάφοισιν ὁ-
πι καὶ αὐτὴ ληοτεῖν δεῖται ἡ κυ- 5
ραλὴ, πρὸς τὸ ἰδιον πλῆγμα πο-
τίζειται. τίνω δὲ ἰστέαν τινὶ τίνω
ἐν ἄλλοις κειμένω ἐνέοντες, πα-
ρασημειώσεως μόνον ἡξιώσασιν.
ἐνιοὶ δὲ θάσι μὴ ἄλλως ἐλκεῖ-
σθαι τὸν δηχθέντα, εἰ μὴ ἐκτός 10
ἢ μυρρὴν πυργαίει· τί τε οὐδὲν
φασὶ βοηθεῖν.

Πρὶ τ' ὑπὸ ἐχίδνης δεδηγ-
μένων. Κεφ. ἡ.

Τοῖς δ' ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεῖσι
βοηθεῖσι τ' αἰγῶν αἱ σπύραθοι μελ' 15
οἶνου ἀνατεθεῖσαι σπουδαίως. καὶ
δάφνη ὁπλῆτος, ἢ ἀβρότονον, ἢ
χαλβάνην ἀντὶ σπληνὸς ἐπιβεβῆ-
σθαι, ἢ οἰκίανος χαλάρᾳ ἀνέθεῖ-
σαι. ἢ τῶν ὀρνίθων οἱ νεοσσοὶ ἀνα-
πνυχθέντες, ἢ παραχρῆμα παρ- 20
αδόμενοι ὀρεσίβιον τ' ἀλγυρον μελ'
οἶνῳ πεφυλαμένον, ἢ ῥαφανὸς φλοι-
ος ἰσχυρῶς κοπεῖς, ὥς τε λειότατος
ῥυέσθαι, καὶ σκίλλα ὁπλῆ, ἢ χα-
μαίμηνον λελειωμένον, καὶ ὁμη-
λύσις δι' ὄξυμέλιτος ἐσκευασμέ- 25
νη· παραπλήτω λημέοντος θερμοῦ.
τῶν τε μὲν τοπικῶς ἐπιθεμέ-
να. ὠφελεῖ δὲ πᾶς ἐχιδνήκοις
ἢ βιάτος μετ' οἶνου. ἐνιοὶ δὲ ἄγ-
χουσαι τίνω λεπτόφυλλον βοηθεῖν
ἀφν-

ἀφαιρῶνται. πίνεται δὲ καὶ λαγῶν
 5 πτύας ὅσον τεταύλον καὶ περ-
 σου χύλισμα ὅσον κοτύλιον ἐν ἀ-
 κράτῳ, καὶ μελισσοφύλλου πῶν φύλ-
 λων ὁ χυλός, καὶ πύρανον ἄγριον.
 10 ταῦτα δὲ ἐν οἴνῳ δεῖ περὶ ζῆν. καὶ
 αὐτὴ ἡ οἶνοποσία συνελθὼς παρ-
 λαμβανομένη, σφόδρα δὲ ἐδιδό-
 μῃ καὶ κρόμμυα, καὶ περσά-
 ἀπαλὰ καὶ τάειρος δεινύτα-
 15 τος καὶ πολυτελέστατος. καὶ τὰ μὲν
 ἀπλὰ ταῦτα καὶ αὐτὸ δὲ τὸ φάρ-
 μακον ἐνδοκιμῶν ἐπὶ τῶν * ὀ-
 φιδήκτων, ὅσῳ ἔστι σμύρνης, κα-
 σοείου, πεπέρως, ἀνδράχνης αἰ-
 θύσους καὶ σπέρματος ὀξυβάθου τὸ
 ἡμισυ· ταῦτα πᾶσι ταῖς λέαναις ἐν
 20 γλυκεῖ κριθῇ, ἢ ἐτέρῳ πρὶ τῶν
 σπουδαίων. Εξαοίστρατος δὲ ἐν
 τῷ περὶ δυνάμεων ἀνεγράφατο
 καὶ εἰς τὴν ἀσθενοῦσαν βοηθεῖν δυνά-
 25 μῃ τοῖς ἐχθροῖς.

Περὶ τῶν ἐκ ἀμφισβεί-
 20 νης δεδνημένων.

Κεφ. θ'.

Περὶ ἀμφισβείνης τοπικῶς
 ἐπιμηδηνῶν ὅτι πως ταῖς περὶ
 25 ταῖς ἐχθρὰς ἀναγεγραμμέναις
 βοηθείαις, πέφυκε βοηθεῖν οὐ
 ἐξ αὐτῆς πληγῆς.

Περὶ τῶν ἐκ δρυί-
 30 νου δεδνημένων.

Κεφ. ι'.

Τοῖς δὲ ἐκ δρυὶν πληγῆσιν,
 ἀρμύρῃ ἀειτολόχῃ συν οἴνῳ πι-
 35 νομένη,

dunt. Leporini coaguli in vino
 terni oboli bibuntur, & por-
 racei succi hemina in mero,
 & foliorum apiaftri succus, &
 sylvestris ruta: hæc in vino po-
 tari debent. Vinum frequenter
 bibendum, alia mandenda, &
 cepæ, & porri recentes, falsa-
 menta acerrima, & opipara.
 Simplicia hæc sunt. Percussis à
 vipera præclare auxiliatur me-
 dicamentum, quod myrrhæ,
 piperis, castorij, floris portu-
 lacæ seminisque, dimidio a-
 cetabulo constat: hæc omnia
 in Cretico passio teruntur, aut
 in alio probato. Erasistratus in
 eo libro qui περὶ δυνάμεων, id
 est de viribus, inscribitur, ple-
 raque alia tradidit, quæ ictis
 ab vipera auxilium ferre pos-
 sunt.

Ab amphibæna icti.

Cap. IX.

De amphibæna mentio-
 nem hoc loco fecimus, quo-
 niam ferè remedijs ad vipe-
 ras scriptis, percussi ab ea ad-
 iuuari soleant.

Percussi à dryino.

Cap. X.

A dryino ictis conuenit a-
 ristolochia cum vino pota, tri-
 35 folium

DIOSCORIDIS

folium herba, radix hastulæ re-
giæ similiter assumpta, & fru-
ctus ex omni quercus genere,
& tuse ilicis radices, & illitæ
parti ictæ auxiliantur.

Ab hæmorrhoo dipsa-
déque percussu.

Cap. XI.

Hæmorrhoi dipsadisq; mor-
sus velut immedicabiles à ple-
risque maiorum deplorati re-
linquebântur: quare si peculia-
ribus contra dipsadem reme-
diis egeamus, communia ex-
periri operapretium erit. Pro-
tinus autem scarificatione vti,
vstionem facere, & si locus
patiatur, extremorum ampu-
tatione opus erit: consequen-
ter quamacerrima cataplasma
ta admouere, de quibus sæpe-
numero diximus. Nec me fu-
git, acres cibos, maximè à sal-
famentis, vtilis esse. Meracæ
potiones & lauacra profunt,
quæ subinde interiecto breui
spatio assumēda sunt, priusquā
morbi genus emerferit, quo
semel erumpente, opem ferre
nō potest vlla medici opera. In
ictu hæmorrhoi eadē profunt.
Insuper quæ in cōmune opitu-
lantur, ne scarificationes, vstio-
nes, acres cibi, meraci potus,
& quæ

νομένη, & ἡ τεύκλος πᾶσι, ῥίζα δὲ
ἀσπιδέλης περιπλοκῶς λαμβά-
νομένη, & δρυὸς πάσις ὁ καρπὸς
πνυκνός, & τῆς ὀρνίου αἰ. ῥίζα
κοπήδωμαι καὶ κατὰ πλάσσε-
ται, τοπικῶς παρηγορεῖσθαι.

Περὶ τῆς αἰμόρρου καὶ δι-
ψάδος διηγημένων.

Κεφ. ιδ.

Αἰμόρρου δὲ καὶ διψάδος τοῖς
πλείστοις τῶν περὶ ἰατρικῶν ἀπὸ
ρῆσιν, ὡς ἀκούσθαι τοὶ αἰ. ῥήσεις. 10
διὸ καὶ τῶν κατ' ἰδίότητα. πρὸς τὸ
σηεῖον τὴν διψάδα ὠφελοῦντων
ἀπορεῖται, εἰ μὴ ἐν ἀποπνεύσει τῶν
κοινῶν βοηθημάτων. περὶ γὰρ μα-
τῶν κατὰ τοὺς ἰατροὺς περιλαμβά-
νεται, τὴν τε καὶ πᾶσι καὶ εἰ ὁ 15
τόπος ἐν γαστρὶ τὸν ἀκρωτηριασ-
μὸν ἐφεξῆς δὲ τὰς τῶν δριμύτων κα-
ταπλασμάτων ἐπιθέσεις, ὥστε ὧν
εἰρήκαμεν πολλάκις. χρῆσιμὴν
οἶδα καὶ δριμυφάγας μάλιστα τὰς
ἀπὸ τῶν ταχυερῶν. ἀκρατοπο- 20
σία τε καὶ λουτὴν ὠφελεῖ, ταῦτα
συτελεῖς ἐκ μικρῶν διασημάτων,
πλεονάκεις κατὰ τὴν πλῆθος, ὡς κα-
τασχέληται τὸ τῶν νοσημάτων εἶδος,
ἐκείνων δὲ ὅσα ἐξ ἐπιφανέντων, ὥστε
ὅπου παρὰ τῶν ἰατρῶν ἐπικα-
λείας ὀφθαλμοῦ γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς αἰμόρ-
ρου τὰ ἀνωτά. καὶ πρὸς τῶν ταχέως
τῶν κοινῶν τῶν βοηθημάτων τοῖς τὰς
κατασπασμοῖς καὶ τὰς καυσέσις καὶ
δριμυφάγας καὶ ἀκρατοποσίαν.
καὶ ὅσα

ἢ ἔστι ὠρίζαντον ἐπὶ διψάδου.
ἐπὶ δὲ καὶ ἀμπέλου φύλλα ἐφθὰ
συνὸν μέλιτι λελεωμένα.

Περί τῶν ὑπὸ ὕδρου δι-
χθέντων. Κεφ. ιβ'.

Τοῖς ὑπὸ ὕδρου διχθεῖσιν ἀρ-
μόζει οὐρίανος λεία φασαφείσα
ὑδαπ, κονία τε ἐνεθείσα ἐλαίῳ
ἢ ἀριστολόχιας ὁ φλοιός, ἢ ῥίζα
δρυὸς λεοστεύθεισα καὶ κρίθινον
ἀλγυρον συνὸν ὑδαπ μετὰ μέλι-
τος συντεκνός. πετίετα δὲ καὶ
ἀριστολόχιας διδραχμον δι κρέ-
ματι ὀξυκράτου κινάδων ἕξ. ἢ
πρασίου χυλός, ἢ ἀφίψιμα ὀπο-
τέρη συνὸν οἶνω. πρῶσπατόν τε κη-
εῖον πρῶσπερόμυρον μετ' ὄξους.

Περί τῶν ὑπὸ καρχι-
δίου διχθέντων.
Κεφ. ιγ'.

Τοῖς ὑπὸ καρχιδίου διχθεῖ-
σι, θριδακίνης ὁ καρπὸς μετὰ λι-
νοσπέρμου κατὰ πλάτος ὡς ἔστι
20 εἶ καὶ σύμβροτα, καὶ ἄγειον πύ-
ραμον, καὶ ἕρπυλλος συνὸν ἀσπο-
δέλου * < β'. καὶ συνὸν οἶνου κινά-
δοις γ' ἢ ἀριστολόχιας ῥίζα. ὡς συν-
τως καὶ καρδάμωνμον, καὶ ἡυπα-
νὴ παρὰ πηλίσκος.

Περί τῶν ὑπὸ καράτου δι-
χθέντων. Κεφ. ιδ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ καράτου διχθεῖσι
καὶ ἀπιδός, συντόμως ὁ ἀκρωπ-
ριασμός ἐπαμύνει διότι ἀνυπό-
δύτως ἀποκόπῃεν εἶ, ὅσον τὸ
διχθῆναι

& quæ nunc in dipsade defini-
uimus. Quinetiam decocta vi-
tis folia, & cum melle trita.

Mors à natrice.

Cap. XII.

Si morsum natrix adigit, pro-
dest origanum tritum & aqua
subactum, lixiuia cū oleo indi-
ta, aut aristolochiæ cortex, aut
querna radix minutim contri-
ta, & hordei farina cum aqua
& melle colliquata. Bibuntur
etiā binæ aristolochiæ drach-
mæ in potione poscæ cyathis
duobus, deinceps marrubij suc-
cus, vel decoctum alterius cū
vino. Fauus recens datur cum
aceto.

A cenchridio percussus.

Cap. XIII.

Morsus à cenchridio auxi-
liatur lactuca fructus cum li-
ni semine illitus, & satireia
trita, & sylvestris ruta, & ser-
pillum cum duabus hastulæ re-
giæ drachmis, & tribus vini
cyathis aut aristolochiæ radix,
Item cardamomum & gen-
tiana.

A cerasse percussus.

Cap. XIII.

Si cerasfes percusserit, cita
partis amputatio suffragatur:
quare sine mora ictâ partē am-
putare, aut scalpro cōfestim cir-
cūcidere

DIOSCORIDIS

cuncidere, & iis similia profe-
qui oportet. Vrentia insuper
reliquiis admouenda : siqui-
dem virus hoc veneno basili-
sci simile est.

Morfi ab aspide.

Cap. XV

Iis qui ab aspide feriuntur,
quæ de ceraste scripta sunt au-
xilia dari debent. Nam vene-
num hoc, quemadmodum ba-
sifilsci, aut sanguinis bubulus,
celerrimè in arteriis sangui-
nem cogit.

A basifilisco morfi.

Cap. XVI

Ad basifilsci morsum, vt Era-
sistratus author est, auxiliatur
castorij drachma in vino po-
ta : item papaueris succus.

Ictuum remedia ita
se habent.

LIBRI OCTA-
VI FI-
NIS.

διχθὲν μέγας, ἢ ἀεισυρρίζων τὰ
μέρη παραχρῆμα καὶ τὰ τοῦτοις
παραπλήσια. εἴτα δὲ τὰ ὑπολὺ-
πύμυα τοῖς χυμωθεῖσις ἐπακτέ-
ον· καὶ γὰρ καὶ τοῦτοις ὁ ἰὸς οἶος ὁ τῷ
βασιλίσκου.

Περί τῶν ὑπὸ ἀσπίδος

διχθέντων. κεφ. ιε.

Τοῖς δ' ὑπὸ ἀσπίδος διχθεῖσιν,
ὅσα καὶ τοῖς ὑπὸ κεράσου ὡς περ-
γύχαπται προσσηκίον βουδήμα-
τα. ὃν σφόδρον γὰρ βόδς αἷμα ὀξύ-
τατα πύγμισι τὸ ἐν τῇ ἀφ' ημεῶν
αἷμα καὶ πύγνυται περὶ τοῦτον ὁ
ἰὸς, ὡς περὶ καὶ ὁ τῷ βασιλίσκου.

Περί τῶν ὑπὸ βασιλίσκου

διχθέντων. κεφ. ις.

Τοῖς δ' ὑπὸ βασιλίσκου διχθεῖ-
σιν, ὡς Ερασίστρατος φησὶ βοηθεῖ
χυμοῦ < α. πνομήν σὺν οἶ-
νῳ· ὁ σκύτως δὲ καὶ ὁ τῷ μήκανος
ὁπότε τοιοῦτος μὲν καὶ ὁ θμεα-
κὸς σφόδρος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙ-
ΒΛΙΟΥ ΟΓ-
ΔΟΥ.

20